

„Méltón régi, nagy híréhez”

A fenntartó önkormányzat az eddigi vezetőt, **Tóth Tibort** bízta meg a **Bercsényi Miklós Gimnázium és Kollégium** igazgatói feladatainak ellátásával a következő tíz évre. Az elmúlt fél évtizedben, amikor már ő volt az intézményvezető, komoly változások kezdődtek az iskolában, melyek eredményeként nincsenek beiskolázási gondjaik. A következő időszak célja az iskola egykori hírnevének visszaszerzése az eddigi eredményekre alapozva. Az igazgatóval megválasztása után beszélgettünk.

- A korábbi gyakorlattal szemben, a jogszabályi előírásoknak megfelelően, már nem öt, hanem tíz évre nevezzük ki az oktatási intézmények vezetőit. Ön is ennyi időre nyerte el ismét a város gimnáziumának igazgatói címét. Fontos változás-e ez egy intézményvezető számára, vagy érdemben nem befolyásolja azt, hogy mit szeretne és mit tud megvalósítani elképzeléseiből?

- Fontos és alapvető változás ez. Az, hogy nem öt, hanem tíz év áll egy vezető rendelkezésére azt jelenti, hogy ennyi idő alatt már hosszú- illetve középtávú terveket is meg lehet valósítani, azaz bátrabban tervezhet az ember. Igaz ez minden típusú intézményre. Azt hiszem jó gondolat volt ez a törvényi változtatás bárki részéről is született meg az ötlet.

- Mi az alap, hova jutott el az elmúlt hat esztendő során az iskola az Ön irányításával?

- A gimnázium tanulói létszámát sikerült közel ötszáz főben stabilizálnunk az elmúlt években. Úgy gondolom ez az a létszám, amelyet fizikailag elbír az 1946-ban épült iskola. Nem zavarjuk egymást, minden normális keretek között folyhat. Nagyon fontos, hogy a kollégiumban száz diákot sikerült elhelyeznünk. Ennek a számnak azt hiszem komoly üzenete van mind a fenntartónak, mind pedig a beiskolázási körzet felé. Az elmúlt öt évben sikerült a kollégiumot is úgy felfejleszteni, hogy nyugodtan kijelenthetem, második otthonuknak érzik a gyerekek. Minden biztosítva van számukra ahhoz, hogy esztétikus környezetben tanulhassanak, élhessenek. Alapvetően tehát a létszám stabilizálása volt a legfontosabb feladat, amit megoldottunk. Természetesen ez nem ment egyik napról a másikra, ehhez megfelelő kínálatot kellett biztosítanunk az oktatási piacon.

- Miből áll ez a kínálat, amely képes megtölteni a gimnáziumot akkor, amikor sok középiskola küzd a gyerekbírányal?

- Vegyük őket sorra! Sikeresen működik 20-25 fővel a nyelvi előkészítőnk, amelynek hála, akár kilencedik osztályban már középfokú nyelvvizsgát tehetnek a gyerekek. Van egy nyelvi tagozatunk annak, aki oda akar bekerülni, központi felvételi vizsgát kell írnia. Van német, matematika tagozatunk, ez még nem annyira kurrens, mint amennyire szeretnénk, de ha arra gondolunk, hogy mérnök-ként, viszonylag jó fizetéssel ma szinte azonnal el lehet helyezkedni, akkor azt hiszem, optimisták lehetünk ezzel kapcsolatban is. Hozzáteszem, hogy korábban rendkívül erős volt itt a természettudományos képzés, van

tehát hagyománya is ennek a területnek. Bekapcsolódtunk az Arany János Tehetségprogramba, amely hátrányos helyzetű gyerekeknek kínál érettségit és belépőt a munkaerőpiacra. Ez a program plusz normatívát is jelent az intézmény számára, melyet jól ki tudunk használni. Iskolánkban van belügyi-rendészeti képzés is, mely négy helyen van a megyében.

Nagyon népszerű ez a szak, minden évben háromszoros a túljelentkezés. Ennek elvég-

zése előnyt jelent a későbbi tiszthelyetteseknek, főiskolásoknak. És végül szerepel a kínálatunkban a nyolcosztályos képzés, amelyben a múlt tanév óta az önkormányzat hozzájárulásával tehetséggondozás is folyik. Ehhez is nagy reményeket fűzünk, hiszen ezt a modelt még Klebersberg Kuno vezette be a két világháború között reál, főreál gimnázium formájában, nagyon sikeres képzési formát létrehozva. Ennek a széleskörű és jól működő kínálatnak köszönhetjük tehát, hogy nincs beiskolázási problémánk, és egyre jobb képességű gyerekek érkeznek hozzánk. Arról se feledkezzünk meg, hogy sikerült a tárgyi feltételeket is megfelelő szintre hozni, a tanári kar pedig kivétel nélkül magasan képezett, jó szakemberekből áll. Az ő szerepüket nem győzőm hangsúlyozni abban, hogy ma itt tartunk.

- Mit tervez közép és hosszú távon felépíteni erre az erős alapra az intézmény vezetése?

- Először is fenn kell tartanunk ezt a beiskolázási arányt. Középtávon szeretnénk visszajuttatni arra szintre a gimnáziumot, ahol az 1970-80-as években volt. Ennek érdekében a gimnázium tehetséggontként és tehetséggondozó iskolaként működik a 2008/09 tanévtől kezdődően. El kell érniünk, hogy ismét a jegyzett megyei gimnáziumok között szerepeljünk, tudják, hogy melyik a Bercsényi, ahol komoly szakmai munka folyik. Közép- ill. hosszútávon az épület teljes rekonstrukciója a célunk. Hogy ez - figyelembe véve a gyereklétszám alakulását is - milyen módon valósulhat meg még nem tudni. Ha például bővíteni is kell, akkor elkerülhetetlen a tetőtér beépítése, de lassan halaszthatatlanná válik az 1953-ban épült, és azóta gyakorlatilag változatlan tornatermünk rekonstrukciója is. És nagyon nagy kérdés a kollégium jövője, mivel a 100 százalékos kapacitással működő intézményben a közeljövőben újabb 25-50 gyereket kellene elhelyeznünk, azokat, akik az Arany János Kollégiumi Programban vesznek részt. A legideálisabb az lenne, ha néhány éven belül új kollégiumot tudnánk kialakítani, ahol korszerű, két- ill. háromágyas szobák fogadják a gyerekeket, és természetesen ezek megfelelő számban rendelkezésre állnak. Középtávú terv még, hogy a város többi oktatási intézményével közösen kialakítsunk egy olyan kapcsolatrendszert, amelyben mindenkinek adott érdeke, hogy jól működjön az a háló, és ne egymás ellenségei, de egymás partnerei legyünk.

- A tehetségek felkutatásába és képzésébe is bekapcsolódott az iskola nemrégiben. Hol tart most ez a folyamat?

- A közreműködő általános iskolákkal összefogva kialakítottunk egy tehetséghálót, melynek révén a hetedik, nyolcadik osztályos, valamiben kiemelkedő képességű gyerekeknek szakmai csoportjaink magyarból, matematikából és angolból biztosítottak pluszképzést. Ez működőképesnek bizonyult, úgyhogy szeretnénk folytatni. Míg tavaly ezt saját forrásból finanszíroztuk, a jövő évre sikerült némi pályázati támogatást szerezni hozzá. Nem titkolt célunk, hogy a nálunk tanított hetedikes, nyolcadikos majd bennünket válasszon középiskolájának. Ez tehát, ha úgy tetszik, egy beiskolázási program is egyben.

Turcsányi János